

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5920/21
12.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија др Драгице Попеску, председника већа, Весне Дамјановић и Јелене Стојилковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Радосављевић, адвокат из Младеновца, ул Краља Александра Обреновића бр 72/24, против тужених ББ и ВВ, обојица из ..., и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Иван Савић, адвокат из Београда, ул. Вукице Митровић бр. 16, ради утврђења, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 5391/18 од 23.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 12.7.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ КАО неосноване жалбе парничних странака и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 5391 /18 од 23.10.2020. године у ставу првом, ставу другом и делу става трећег изреке којим је обавезан тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 165.000,00 динара.

ПРЕИНАЧАВА СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 5391/18 од 23.10.2020. године у делу који се односи на камату, тако што **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужилац да туженима на досуђени износ трошкова поступка од 165.000,00 динара плати законску затезну камату од дана наступања услова за извршење до исплате, док се у преосталом делу захтев тужених за исплату законске затезне камате на трошкове поступка за период од пресуђења до наступања услова за извршење **ОДБИЈА**, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ КАО неоснован захтев тужених за наканду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је предлог за преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 27.3.2019. године. Ставом другим изреке одбијен је

тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је искључиви власник по основу одржаја кат.парц.бр. ..., "...", површине 23,76 ари, уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., што су тужени ББ, уписан као сувласник са 1/4 идеалног дела и правни следбеник свог брата пок. ДД, ВВ и ГГ уписани као сувласници са по 1/4 идеалних делова, дужни да признају и трпе да тужилац ово право упише у књиге РГЗ СКН Београд КО Сланци, без њихове накнадне сагласности и приволе. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 165.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате.

Против наведене пресуде парничне странке су благовремено изјавиле жалбе, и то тужилац побијајући пресуду у целости из свих законом прописаних разлога, а тужени против решења о трошковима поступка садржаног у ставу трећем изреке побијане пресуде не наводећи посебно законом прописане разлоге.

Тужени су доставили одговор на жалбу.

Испитујући правилност побијане пресуде, у смислу одредбе члана 386 ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11 са свим каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужиоца делимично основана а да је жалба тужених неосноване.

У спроведеном поступку првостепени суд није починио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбама парничних странака указује на друге повреде поступка због којих би побијана пресуда морала бити укинута.

Према утврђеном чињеничном стању, у листу непокретности бр. ... КО ... уписана је парцела бр. ... ".." површине 23,76 м², као пољопривредно земљиште које је у приватној својини ДД, ББ, ВВ и ГГ, са уделима од по 1/4 идеалних делова. У листу непокретности бр. ... КО ..., кат.пар.бр. ... "...", површине 18,23 м² уписана је као пољопривредно земљиште које је приватна својина АА из ... Према правноснажном решењу Првог општинског суда у Београду О бр. 1201/06 од 19.9.2006. године, за наследнике пок. ДД, бившег из ..., умрлог дана 27.2.2006. године, по законском основу наслеђивања на целокупној заоставштини, коју између осталог чине право сусвојине са уделом од 1/4 идеална дела на кат.парцели ... КО ..., оглашени су брат оставиоца ЂЂ из ..., сестра оставиоца ЕЕ из ... и братаца оставиоца ББ из ..., сви са по 1/3 наследних делова. Тужиоцу у време подношења тужбе, а ни током поступка, све до 29.11.2017. године није било познато ко су правни следбеници пок. ДД. Првом основном суду у Београду је дана 8.2.2013. године поднета тужба тужиоца АА против тужених ББ, сувласника са 1/4 идеалног дела и правног следбеника брата пок. ДД, ВВ и ГГ уписаних као сувласника са по 1/4 дела на кат.парц. ..., уписаној у листу непокретности бр. ... КО ..., ради утврђења права својине по основу одржаја. У поднеску од 27.3.2019. године тужилац је преиначио тужбу утолико што је као тужене означио и правне следбенике пок. ДД бившег из ..., ЕЕ и ЂЂ који је на рочишту одржаном дана 28.1.2020. године оспорио тужбени захтев. Уз поднесак од 8.6.2020. године тужилац је доставио

доказ о смрти ЕЕ која се није изјаснила о учешћу у овом поступку у својству тужене а до закључења главне расправе тужилац није доставио доказ о правним следбеницима исте нити поставио захтев у односу на таква трећа лица.

Како су се тужени изричито противили оваквом преиначењу тужбе, суд је на основу члана 199-201 ЗПП одлучио као у ставу првом изреке налазећи да наведено преиначење у овој фази поступка није целисходно, све код чињенице да тужилац није доставио доказ о правним следбеницима сада пок. ЕЕ нити након сазнања о чињеници смрти ЕЕ, исте обухватио тужбеним захтевом. Имајући у виду садржину одредбе из члана 211 ЗПП суд је захтев тужиоца за утврђење права својине на непокретности на основу одржаја који је постављен само према туженима ББ и ВВ и ГГ, као сувласницима, одбио као неоснован. Ово стога што је тужилац током целог поступка заступан од стране адвоката а тужбеним захтевом као тужени нису обухваћени сви учесници материјалноправног односа као нужни супарничари, односно правни следбеници пок.ДД који је такође уписан као сувласник парцеле која је предмет захтева за утврђење односно и правни следбеници ЕЕ из ...

Оцењујући наводе жалбе тужиоца, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно одлучио када је одбио тужбени захтев и за своју одлуку дао разлоге које делимично као правилне прихвата и овај суд.

Одредбом члана 205 ЗПП је прописано да више лица могу једном тужбом да туже, односно да буду тужени (супарничари), ако: су у погледу предмета спора у правној заједници или ако њихова права, односно обавезе проистичу из истог чињеничног и правног основа; 2) су предмет спора захтеви, односно обавезе исте врсте који се заснивају на битно истоврсном чињеничном и правном основу и ако постоји стварна и месна надлежност истог суда за сваки захтев и за сваког туженог; 3) је то законом прописано. До закључења главне расправе може, под условима из става 1. овог члана, уз тужиоца да приступи нови тужилац или тужба може да буде проширена на новог туженог са његовим пристанком. Лице које приступа тужби, односно на које се тужба проширује мора да прими парницу у оном стању у коме се она налази у тренутку ступања у парницу.

Апелациони суд сматра да је првобитно поднета тужба морала да садржи све у смислу одредбе члана 192. став 1. ЗПП. Субјективно преиначење тужбе у смислу члана 201. став 1. ЗПП постоји када тужилац уместо првобитног туженог тужи друго лице, те означавање, поред првобитно тужених, да су тужени ЕЕ и ДД, не представља преиначење тужбе, па имајући у виду да ЕЕ није пристала на проширење тужбе нису били испуњени услови прописани чланом 205. став 2. ЗПП. Стога је правилна одлука првостепеног суда којом није дозволио преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 27.3.2019. године. При томе, имајући у виду да из садржине одредбе члана 211. став 1. ЗПП произлази да супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвата сва лица која су учесници материјално-правног односа, а ставом 2. истог члана је прописано да ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован'. Ставом 3. истог члана прописано је да о супарничарству суд води рачуна по службеној

дужности. Будући да ЕЕ и ДД, нису били обухваћени тужбом, то је пасивна легитимација непотпуна с обзиром да ЕЕ није дала сагласност за проширење тужбе. Стога је правилно тужбени захтев одбијен као неоснован јер се због природе правног односа спор може решити на једнак начин према свим учесницима материјалноправног односа који су у овом случају јединствени супарничари у смислу члана 211. ЗПП.

Неосновани су наводи жалбе тужиоца да је првостепени суд требао да дозволи преиначење тужбе из разлога целисходности поступка, а потом да прекине поступак до доношења оставинског решења иза ЕЕ која је у међувремену преминула, да би се поступак наставио тако што би као тужени био означен правни следбеник ЕЕ, указујући и да се ДД на рочишту за главну расправу дана 28.1.2020. године упустио у парницу.

Наиме, из стања у списима произилази да првобитно постављеним тужбеним захтевом нису били обухваћени сви учесници материјалноправног односа као нужни супарничари односно сви правни следбеници пок. ДД који је такође уписан као сувласник парцеле која је предмет захтева за утврђење, и то ЕЕ из ... и ДД из ..., као правни следбеници пок. ЂЂ. Пуномоћник тужиоца је поднеском од 13.3.2019. године проширио тужбу и на ЕЕ и ЂЂ. Из стања у списима произилази да ЕЕ није дала сагласност за проширење тужбе, те да је иста преминула током првостепеног поступка, дана 27.4.2019. године. Дакле, без пристанка пок. ЕЕ суд није могао да дозволи проширење тужбе у смислу одредбе члана 205 ст 2. ЗПП-а. Дакле, како у односу на пок. ЕЕ није проширена тужба, то иста није ни имала својство тужене, па ни њени наледници нису могли да презму поступак након њене смрти. Стога имајући у виду да тужбом нису обухваћени сви учесници материјалноправног односа као нужни супарничари, односно сви правни следбеници пок. ДД, то је правилно првостепени суд одбио тужбени захтев тужиоца због недостатка потпуне пасивне легитимације.

Правилна је, и по оцени овог суда, поступио првостепени суд када је обавезао тужиоца да туженима накнади трошкове парничног поступка у досуђеном износу, правилно примењујући одредбе члана 153 и 154 ЗПП, а досуђене трошкове чине потребни издаци тужених за вођење ове парнице а висина истих је правилно одмерена према важећој АТ и ТТ, па су неосновани наводи жалбе тужених да првостепени суд није правилно обрачунао трошкове поступка.

Међутим, приликом одлучивања о камати на трошкове поступка првостепени суд је погрешно применио материјално право, и то чл.277 и 324 ЗОО-а када је на досуђени износ трошкова поступка тужиоцима признао законску затезну камату од дана пресуђења.

Наиме, одредбом члана 324. ЗОО је регулисана дужничка доцња, и прописано више ситуација у којима дужник долази у доцњу. Једна од тих ситуација је и она када је време у коме обавезу треба испунити одређено, као што је овде случај, и тада дужник пада у доцњу када то време - за добровољно испуњење обавезе, протекне. Међутим, имајући у виду да против првостепене одлуке о трошковима поступка незадовољна странка има право жалбе, уколико би он то своје право искористио, то би довело до

одлагања наступања доспелости обавезе накнаде парничних трошкова. У том случају, дужник (парнична странка) пада у доцњу тек - када одлука о трошковима парничног поступка постане правноснажна (било протеком рока за жалбу, уколико се странка није жалила, било доношењем правноснажне одлуке по жалби) и када протекне рок за њено добровољно испуњење. Дакле, дужник долази у доцњу када одлука суда, којом је он обавезан да накнади парничне трошкове, постане извршна, од ког момента тужени имају право да потражује затезну камату на досуђени износ трошкова поступка сагласно одредби члана 324 и 277. став 1. ЗОО.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 390 и 401 тач.2 и 3 ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одлука као у ставу другом изреке донета је применом чл.165 ЗПП-а с обзиром да тужени није успео са жалбом, а састав одговора на жалбу не представљају трошкове који су потребни за вођење спора у смислу чл.154 ЗПП-а јер ниједном законском одредбом није прописана обавеза предузимања те радње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
др Драгица Попеску,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић